

ÁÁ»ÈÒ...

“¡Á”

แอนหวีดร้องด้วยความตกใจ พยายามใช้มือซ้ายดึงมือขวาที่กำลังบ้ำระห่ำของตัวเอง แต่ก็ไม่สำเร็จ

“ÈÁ”

“หนูไม่ได้ทำจริงๆ นะคะครู มือของหนูต่างหาก มือหนูมันทำ”

แอนร้องให้คร่ำครวญ อย่างสิ้นหวังเมื่อถูก เรียกสอบสวนในห้องครูฝ่าย ปกครอง เธอรู้ว่าสิ่งที่พูด คงไม่มีใครเข้าใจ ทุกคนคง คิดว่าเธอรู้เรื่องไร้สาระขึ้น เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจ

แม่ยื่นร้องให้อยู่ด้านหนึ่ง ขณะที่ครูประจำชั้นและครู ฝ่ายปกครองอีกสามคนมอง เธอเสียบๆ ยิ่งทำให้บรรยากาศ เครียดและกดดันมากขึ้นไปอีก แต่คดีที่เธอก็ทำก็ ร้ายแรงเกินกว่าจะปล่อย ผ่านไปเฉยๆ

ไอซ์มองน้องสาวที่กำลัง ร้องไห้ด้วยความสงสาร แอน ไม่เคยพูดโกหก และเป็น เด็กดีมาตลอด บางทีอาจ เกิดความเข้าใจผิดอะไร บางอย่างก็ได้

หนึ่งอาทิตย์ก่อนหน้า นั้น...

เพียะ! “ไอ๊ย”

แอนสะดุ้งตื่นขึ้นกลางดึก พร้อมอาการเจ็บแปลบและ ชาที่แก้ม รู้สึกเหมือนมีใคร ตบหน้าแรงๆ และในตอน นั้นเธอก็รู้สึกเจ็บชาที่ฝ่ามือ ด้านขวาเหมือนเพิ่งไปฟาด อะไรมาแรงๆ

“นี่เราตบหน้าตัวเองเหวอ เนี่ย! สงสัยคงละเมอ” ตอน นั้นเธอคิดอย่างนั้น

แต่แล้วเช้าวันนั้นก็เกิด เรื่องแปลกๆ ที่โต๊ะอาหาร เมื่อแอนยกชามซีเรียลราด ไอซ์ที่นั่งอยู่ข้างๆ จนชุด นักเรียนเพื่อนไปหมด

“อะไรกันเนี่ย! ทำไมทำ แบบนี้ละแอน ทะเลาะอะไร กัน” แม่โวยวายเสียงดังลั่น ขณะที่ไอซ์ได้แต่นั่งง

“หนูเปล่า นะคะ แม่ หนู...” แอนพูดเสียง สั้น

เธอเองก็ตกใจกับสิ่งที่เกิด ขึ้นไม่น้อย

“ไม่ต้องพูดแล้ว ขอโทษ ที่เขาเดี๋ยวนี้ แม่จะหักค่า ขนมนูครั้งหนึ่งด้วย ไอซ์ รีบไปเปลี่ยนชุดใหม่ เดี่ยว ไปโรงเรียนสาย”

แอนนั่งน้ำตาคลอ จ้อง มองมือขวาของตัวเองอย่าง ไม่เข้าใจ

ในห้องเรียนขณะที่แอน นั่งเรียนหนังสืออย่างตั้งใจ ตั้งใจ ค่อยๆ จดเนื้อหาบน กระดานดำลงสมุดอยู่นั้น เธอก็อดคิดถึงเรื่องที่เกิดขึ้น เมื่อเช้าไม่ได้ เธอไม่เคยคิด จะทำอะไรแบบนั้นแน่ๆ แต่ ทำไมนะ

“ว้าย!”

ความคิดของแอนชะงัก เมื่อเสียงร้องจากเพื่อนข้างๆ ดังขึ้น เมื่อหันไปดูก็พบว่า มือขวาของตัวเองกำลังขยำ กระดาษสมุดของเพื่อนจน ยับยู่ยี่และขาดออกจากเล่ม

อ่านต่อในเล่มโปรด ฉบับ ม.ค. 53